

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Războiul neamului pentru libertate și demnitate.

Inceputul luptei pentru întregirea națională.

Ziua de 22 Iunie 1941 s'a pus în cartea neamului românesc ca o zi mare, ca o zi sfântă și pentru că era Duminecă și pentru că în zorii acestei zile ne-am îmbrăcat din nou, după un an de jale și umilire, în hainele albe ale demnității naționale.

S'a destrămat acum, ca un vis urât, nu numai cel dintâi act care ne-a împins spre prăpastia desființării ci totodată s'a dat și o muștrare mult grăitoare tuturor acelor care săltau de bucuria nădejdelor că poporul românesc nu va mai ști niciodată înfrunța, cu arma în mână, pofta de a ne robi a unor pecini haini.

Din momentul când s'a început sfâșierea trupului țării noastre, de atunci a început și așteptarea venirii acestei clipe când nedreptatea se va răzbuna.

Războiul ne-a fost deci impus și nu neamul românesc l-a urzit împotriva celor ce, fără niciun temei, ne-au batjocorit și ne-au târât frați nenumărați în robia stăpânirii străine.

S'a împlinit deci aiurea cu-

vântul lui Cristos: „Amin, Amin grăiesc vouă, veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi veți fi în întristare, dar întristarea voastră se va preface în bucurie”. (Ioan, c. 16 v. 20).

Intr'adenăr timp de un an, am plâns și ne-am tânguit pentru suferința milioanei de Români subjugăți dar lacrimile nu ne-au scut puterea și privirea s'a așintit, fără încetare, spre granițele brazdate, cu fier și foc, în însuși trupul țării noastre.

Până la plinirea vremii. Astăzi s'au cutremurat din temelii, dela un capăt la altul al țării, aceste granițe nelegiuite și acum trosnesc în încheieturi la răsărit, ca apoi să cadă, ca și cum n'ar fi fost niciodată, de jur împrejur:

Și să vadă sfântul soare,
Într'o zi de sărbătoare,
Hora noastră ceu frățescă
Pe câmpia românească.

Să ne rugăm deci fierbinte lui Dumnezeu să ne aducă și această mare zi cât mai curând, ca bucuria să ne fie deplină.

ROMÂNI,

În fața Dumnezeului strămoșilor noștri, în fața istoriei și a veșniciei românești, mi-am luat răspunderea de a smulge prin onoare dreaptă ceea ce ne-a fost cotropit prin silnica umilire și trădare, hotărând să pornesc lupta sfântă de redobândire a drepturilor neamului.

În ceasul când popoarele își torc istoria pe câmpuri de bătăie, când drepturile se cuceresc în flacăra jertfei, iar civilizația se plămădește din sângele vécărilor, poporul românesc nu poate privi cu brațe nevolnice și suflet golii nărețul vârtej al onoarei neamurilor.

Raclele strămoșilor, crucele martirilor și drepturile copiilor noștri ne poruncesc să ne serim cu propriul nostru sânge dreptul la onoare, spălând cu același sânge pagina nedreptății înscrise anul trecut în istoria noastră, nu de neamul

românesc însuși, ci de trădătorii lui.

În numele credinței creștinești, al drepturilor românești și pentru viitorul nostru neînfricat.

ROMÂNI,

Vă chem la luptă.

La lupta sfântă în contra prăvălitorilor civilizației și bisericii, ai dreptății și propriilor noastre drepturi.

La lupta sfântă pentru Neam și pentru Rege.

La lupta mare și dreaptă alături de marea Națiune germană, pentru dreptatea viitorului omenesc.

ROMÂNI,

La 6 Septembrie 1940 destinații mi așezase pe cuget povara istovitoare a unei țări sfâșiate și descompuse.

Am jurat să nu abdic o singură clipă de la sfintele drepturi și de la porunca demnității românești.

M'am trudit să țin sufletele, să unesc puterile; să adun toată munca românească pentru ca să pot păstra și reinălța Neamul.

V'am cerut să-mi dăruiți nădejdea voastră, încrederea voastră, făgăduindu-vă să lupt pentru reinălțarea patriei. Și m'ați ascultat.

Dumnezeu m'a ajutat ca un an dela prăbușirea granițelor — anul umilirei, al suferinței și învățurii românești — să pot îndrepta din nou neamul nostru pe calea luptei și sfintelor drepturi strămoșești.

Am purtat deajuns pe brațele mele sbuciumate frământările ruine ale României scumpe și mari, — prăvălită de gresala noastră și trădarea noastră. Am tăcut deajuns sbuciumul și lupta mea pentru drepturile României de totdeauna, ale României pentru care luptasem altădată.

A sosit vremea să-mi împlinesc jurământul.

Pornim la luptă.

În acest ceas de încercare, jur să vă duc la biruința sfînșirii drepturilor noastre asupra bătrânei Moldove, să fac din

nou din pământul Basarabilor vatra morților și leagănul copiilor noștri și din codrii Bucovinei straja nepieritoare a gloriei românești.

Mulțumesc Domnului că m'a învrednicit să sparg atât de repede cătușele roșii ale anarhiei și pradei crotopitoare, contribuind astfel și la mărețta luptă de înnoire a civilizației pe care o duc în Europa Germania Mareului Adolf Hitler și Italia Duceului.

Li mulțumesc în numele națiunii noastre geniului creator al lumii noi, Fuchrerului cancelar Adolf Hitler, că a înțeles cu atâta dreptate nedreptatea făcută unui popor Loial

care a luptat și va lupta veșnic pentru sfânta lui unitate — dându-i poporului român mândria unei lupte puternice și curajoase nu numai pentru recăderea drepturilor naționale, dar și împotriva celui mai mare dușman al lumii: Bolșevismul.

Legați în jertfa pentru idealul nou și mare al lumii în plămădire, românii își vor recăpăta drepturile prin fapta lor de credință, prin lupta lor de onoare pentru civilizația lumii, alături de marea popor german.

ROMÂNI,

În viața oamenilor ca și a națiunilor vin ceasuri de des-nădejde peste ceasuri de furtună, care lasă locul luminii și înălțării.

Dumnezeu ne-a dat ani grei de încercare cruntă.

Ne-a deschis drum de furtună spre zori de înălțare.

Să-l urmărim cu încredere, Români.

Cu gândul fintă la drepturile neamului:

Cu sufletul lipit pe crucele eroilor și martirilor trecutului;

Cu trupul înfipt în glia copiilor noștri.

Să pornim la luptă, Români.

Să zidim cu trupurile noastre un nou altar Neamului și să lăsam urmașilor noștri, gloria pământului strămoșesc.

(Continuare în pag. II.)

Războiul neamului pentru libertate și demnitate

Inceperea luptei pentru întregirea neamului

Continuare din pag. 1-a

ROMÂNII,

Pentru Rege pentru Tară.
Ca să răzbumăm nedreptatea.
Ca să întemeiem lumea nouă.
Ca să cinstim numele de Români.
Cu Dumnezeu înaintea.
Urmați-mă.
Războiul sfânt a început!

General ION ANTONESCU

Ordinul către armată a d-lui general Antonescu a fost următorul :

OSTAȘI,

V-am făgăduit din prima zi a noii Domnii și a luptei mele naționale să vă duc la biruință:

Să șterg pata de dezonoare din cartea neamului și umbra de umilire de pe fruntea și epoleții voștri.

Azi a sosit ceasul celei mai sfinte lupte, lupta drepturilor strămoșesti și a bisericii, lupta pentru vetrele și altarele românești de totdeauna.

OSTAȘI,

Vă ordon:

Treceți Prutul.
Sdrobiți vrăjmașul din răsărit și miazănoapte.
Desrobiți din jugul roșu al boșevismului pe frații noștri cotropiți.
Reîmpliniți în trupul Tării glia străbună a Basarabilor și codrii voevodali ai Bucovinei, ogoarele și platurile voastre.

OSTAȘI,

Plecați azi pe drumul biruințelor lui Ștefan cel Mare ca să cuprindeți cu jerfa voastră ceace au supus strămoșii noștri cu lupta lor.

Înainte.

Fiiți mândri că veacurile ne-au lăsat aci straja dreptății și zid de cetate creștină.

Fiiți vrednici de trecutul românesc.

OSTAȘI,

Veți lupta cot la cot, suflet la suflet, lângă cea mai puternică și glorioasă armată a lumii.

Indrăzniți să vă măsurați vitejia și să vă dovedeți mândria, camarazilor noștri.

Ei luptă pe pământ Moldovean, pentru granițele noastre și pentru dreptatea lumii.

Fiiți vrednici de cinstea pe care v-au făcut-o istoria, Armata Marelui Reich și neîntrecutul ei comandant Adolf Hitler.

OSTAȘI,

Înainte.

Să luptați pentru gloria Neamului;

Să muriți pentru vatra părinților și a copiilor voștri.

Să cinstiți prin vitejia voastră amintirea lui Mihai Vodă și a lui Ștefan cel Mare, a Martirilor și Eroilor căzuți în pământul veșniciei noastre cu gândul întins la Dumnezeu.

Să luptați pentru desrobirea fraților noștri, a Basarabici și Bucovinei, pentru cinstirea bisericilor, a vieții și căminurilor batjocorite de păgânii cotropitori.

Să luptați pentru a ne răzbuna umilirea și nedreptatea.

Vo cere Neamul, Regele și Generalul vostru.

OSTAȘI,

Izbânda va fi a noastră.
La luptă.
Cu Dumnezeu înaintea!

Comandantul de Căpeteni
al Armatei:
GENERAL ANTONESCU

Posturile românești de radio-difuziune au avut în aceeași zi, la orele zece dim., o emisiune specială, închinată zilei istorice deschizătoare de mari prefaceri naționale.

Iar la orele 11 și jumătate în toate bisericile din țară s-au rostit rugăciuni pentru ca Dumnezeu să ne ocrotească țara și să aducă biruință armatei și neamului. Rugăciunile au fost ascultate de întreg neamul românesc în genușchi și căldura simțimentelor din acest ceas sfânt a cutremurat toate sufletele.

Manifestațiunile publice din orașele și satele României libere au umplut păzduhul și întreaga zi a fost întruchiparea unirii desăvârșite a tuturor pentru plămădirea prin orice jertfă a sfântului nostru ideal național: România Mare.

Datoria femeilor Române

Asociația Făuritorii României Mari prin Corpul Femeilor Voluntare, fiind autorizată de către Soc. Națională de Crucea Roșie a României cu adresa nr. 4456/1940, face un călduros apel către toate bunele românce să se prezinte la filialele numitei societăți pentru a se înscrie la serviciu auxiliar, după cunoștințe, ca infirmiere, lenjerese, croitorese, spălătorese, îngrijirea copiilor etc.

Țara chiamă la muncă pe toți fiii și fiicele sale. Nimeni să nu-i refuze ajutorul său.

Doamnele preotese pot aduce și deastădată cele mai bune servicii neamului, organizând în parohii toate femeile române spre a fi, după pricepere, fiecare folositoare.

Originea conflictului dintre Germania și Rusia sovietică și soarta României

Ministrul de externe al Germaniei, d. von Ribbentrop a vorbit în ziua de 22 Iunie a. c. orelor 6 dim. în fața reprezentanților prescii germane și străine pentru a lămuri originea conflictului dintre Germania și Rusia sovietică.

Germania a încheiat cu Rusia sovietică la 23 August 1939 un pact de neagresiune, iar la 28 Septembrie 1939 un tratat de stabilire a granițelor și de amicitie.

Definindu-se limitele sferei de influență a celor 2 state, Rusia a primit din teritoriul fostului stat polon o regiune până la linia Narev-Bug-San și influență exclusivă asupra Finlandei, Letoniei, Estoniei, Lituaniei și Basarabiei.

Acțiunea Rusiei împotriva Germaniei n'a început însă prin aceste tratate. A întreprins posturi de recepție și de emisiune în toate regiunile de sub stăpânirea germană, servicii de informație și de spionaj și alte modalități au fost create pentru a destrăma forța de rezistență.

Această activitate de destrămarea Germaniei se întindea aproape pe întreg teritoriul statelor prietene sau statelor ocupate de armatele Reichului. Astfel, în România, avioane venite din Rusia au aruncat manifeste de propagandă comunistă prin care arătau ca singura vinovată de toate greutățile acestei țări numai Germania pentru a se produce o atitudine anti-germană. Același lucru s'a observat și în Iugoslavia începând cu vara anului 1940.

Trupele germane, care au ocupat Belgradul, au pus mâna pe dovezi documentare găsite la legăția sovietică din Belgrad prin care se făcea propagandă împotriva Germaniei.

În timp ce în Iugoslavia comunistii se serveau de parole național-socialiste în acțiunile lor, în Ungaria activitatea era bazată pe populația ruteană căreia i se însinua o apropiată eliberare cu ajutorul Rusiei Sovietice.

Cu totul particulară era propaganda anti-germană din Slovacia, care se făcea deschis pentru alipirea acestui stat la Rusia Sovietică.

În Finlanda, activitatea era condusă de cunoscuta „Uniune pentru pace și pentru prietenie cu Rusia Sovietică”, care lucra împreună cu postul de radio Petroskoi din această țară, împotriva Reichului german.

În Franța, Belgia și Olanda se făcea propagandă împotriva trupelor germane de ocupație.

Aceiași propagandă se făcea și în numele naționalismului pan-slavist.

Grecia de abea fusese ocupată de trupele germane și italiene când propaganda sovietică a și intrat în acțiune.

În general, în toate etările Uniunea Sovietică a dus o campanie sistematică împotriva Germaniei, care încerca să stabilească în Europa o nouă ordine. Paralel cu aceste manevre se ducea și o propagandă directă cu scopul de a contracara măsurile politice germane.

În Bulgaria, s'a creat o agitație continuă împotriva adeziunii la pactul tripartit și în favoarea unui pact de garanție cu Rusia.

În România, s'a organizat printr-o infiltrare în Garda de Fier a elementelor comuniste și servindu-se mai ales de șefii săi, ca Groza, tentativa de răsccoală dela 25 Ianuarie 1941.

Rusia a căutat să-și întărească succesiv poziția sa de nebeligerantă și din situația Germaniei care se afla în luptă cu apusul să stoarcă profitul cel mare.

Atunci când armata germană se mai bătea încă la vest cu Franța și cu Anglia, Uniunea Sovietelor își ațintise ochii asupra Balcanilor. În cursul negocierilor dela Moscova, Rusia declarase că din partea sa nu va lua niciodată inițiativa să soluționeze chestiunea Basarabiei. Totuși, la 24 Iunie 1940, Rusia a informat guvernul Reichului că se hotărâse să rezolve această problemă prin forță. Guvernul din Moscova a adăugat că preferințele sale se extindeau deasemeni și la Bucovina care a fost un teritoriu al Coroanei Austriei, însă nu a aparținut nici odată Rusiei și de care nu se vorbise niciodată nimic la Moscova.

Ambasadorul Germaniei la Moscova a declarat guvernului sovietic că decizia acestuia a surprins foarte mult guvernul Reichului și nu ar putea decât să cauzeze o mare pagubă intereselor economice ale Germaniei din România ca și o perturbare în condițiile de existență ale importanței colonii germane din Bucovina.

D. Molotov a repetat că afacerea era de urgență extremă și că Uniunea Sovietelor așteaptă să se pronunțe guvernul Reichului într'un răstimp de 24 ore.

Cu toată bruscheța la care era supusă România, și de data aceasta guvernul Reichului, și tot pentru a menține pacea și relațiile prietenești cu Rusia, a intervenit în favoarea Sovietelor deoarece guvernul român ceruse Germaniei să-i vină în ajutor.

Guvernul Reichului a sfătuit guvernul român să cedeze comandându-i să părăsească Basarabia și nordul Bucovinei în mâinile Uniunii Sovietice.

În același timp cu acceptarea guvernului român, Germania transmisese guvernului sovietic rugămintea guvernului din București de a i se lăsa timp suficient pentru a evacua aceste ținuturi întinse prote-

Continuare în pag. III.

Originea conflictului dintre Germania și Rusia sovietică și soarta României

Continuare din pag. II.

ând proprietatea locuitorilor lor. Totuși, guvernul Sovietic a prezentat un nou ultimatum României și a început la 28 Iunie, chiar înainte de expirarea acestui ultimatum să ocupe părți din Bucovina și apoi întreaga Basarabie până la Dunăre.

Uniunea Sovietelor a anexat imediat aceste teritorii pe care le-a bolșevizat reducându-le astfel la mizerie. Ocupând și bolșevizând sferile de influență lăsate Rusiei în Europa orientală și în Balcani de către guvernul Reichului, cu prilejul negocierilor dela Moscova, guvernul sovietic a acționat absolut împotriva acordurilor încheiate.

Paragraful patru se ocupă de intrarea în scenă a Rusiei în Balcani și de problemele teritoriale, care au urmat.

Germania, careia și Ungaria și România îi solicitase deseori mijlocirea în conflictul teritorial pe care îl aveau, a soluționat aceasta în înțelegere cu Italia, la 30 August 1940 prin sentința arbitrală zisă dela Viena.

Noua frontieră româno-ungară era astfel fixată. Pentru a permite guvernului român să justifice în ochii poporului său sacrificiile teritoriale la care consimțise și pentru a exclude în viitor orice diferend în acest spațiu, Germania și Italia și-au asumat garanția integrității restului statului român.

Aspirațiile Rusiei erau satisfăcute în acest sector, astfel încât această garanție nu putea să umbrească cu nimic Rusia. Totuși, Uniunea Sovietelor a protestat și a proclamat împotriva declarațiilor sale anterioare că prin anexarea Basarabiei și a Bucovinei de nord nu erau satisfăcute toate aspirațiile sale în Balcani, că ea se mai interesa și de problemele acestei regiuni, fără să precizeze nimic mai mult, să precizeze nimic mai mult.

Rusia a avut mai ales în 1941 o atitudine nu numai negativă ci chiar germanofobă.

Aceasta este dovedită prin următoarele puncte:

1. Susținerea Iugoslaviei din punct de vedere politic pe față și din punct de vedere militar în secret.

2. Incercând prin promisiuni de a-și acoperi spatele, să decidă Turcia ca să ia o atitudine agresivă față de Bulgaria și de Germania și de a face să angajeze armata turcă cu toate pozițiile militare foarte defavorabile din Tracia.

3. Concentrând ea însăși mari efective de trupe la frontiera română, în Basarabia și împotriva Moldovei.

4. Prin faptul că la începutul lunii Aprilie, vice-comisarul poporului la afacerile străine, d. Vișinski, a încercat în cursul unei întrevederi cu ministrul României la Moscova, d. Gafencu, să restaureze o politică de apropiere rapidă cu această țară și a o face să se despartă de Germania.

Diplomația engleză a făcut eforturi în acelaș sens prin mijlocirea americanilor din București.

După planul anglo-rus, trupele germane concentrate în România și Bulgaria trebuiau să fie atacate din trei părți prin Basarabia, prin Tracia și prin frontul sârbo-grec.

Numai datorită lealității generalului Antonescu: atitudinii realiste a guvernului turc și mai ales intervenției rapide a Germaniei și victoriei decisive a armatei germane acest plan anglo-rus a putut fi deșeurat.

După informațiile primite de guvernul Reichului, aproape 200 de avioane Iugoslave, ocupate de agenți sovietici și englezi ca și de revoluționari sârbi sub comanda d-lui Simić, au plecat unele în Rusia, unde ofițerii sunt acum în serviciul armatei roșii, iar altele în Egipt.

Acest detaliu aruncă el singur o lumină deosebită și caracteristică asupra colaborării strânse între Anglia, Rusia și Iugoslavia.

incât comandamentul german nu putea să-și mai asume toată răspunderea și a terminat în mod radical, mai ales în domeniul aerian, războiul din vest.

Aceasta corespunde scopului urmărit nu numai de politica britanică, ci și de politica sovietică. Anglia, ca și Rusia Sovietică, au intenția să prelungească acest război cât mai mult posibil, pentru a putea astfel să slăbească întreaga Europă și să o aducă într-o stare de neputință cât mai pronunțată.

Periculosul atac dat de Rusia contra României nu tindea în ultima analiză, decât să-i dea puțină să pună mâna pe o bază importantă economică, nu numai germană, ci și europeană sau, într-o altă eventualitate, să distrugă cel puțin această bază. Germania este aceea care, încă din 1935, a căutat cu o răbdare nelimitată să câștige statele din sud-estul Europei în favoarea sa, din punct de vedere comercial.

Deaceia noi avem cel mai mare interes ca statele în chestiune să fie consolidate și ca în interiorul lor să domnească ordine.

Invadarea României de către Rusia și dependența în care se găsea Grecia față de Anglia amegiau într'un teatru de operații general, într'un termen scurt. Contrar principiilor noastre și metodelor noastre, am dat guvernului român de pe atunci care singur era răspunzător de această evoluție a evenimentelor, în urma cererii sale insistente, sfatul de a ceda în fața șantajului sovietic în interesul păcii, și de a consimți la cedarea Basarabiei. Totuși, guvernul român nu a crezut că poate să-și asume răspunderea acestei măsuri față de poporul său decât cu condiția ca Germania și Italia să-i dea cel puțin garanția lor, ca o compensație că ceea ce rămânea din România era intangibil.

Cu părere de rău am consimțit să dau această garanție. Am ezitat să o fac mai ales pentru motivul că dacă Germania dă o garanție ea este decisă să-și țină făgăduiala, pe care ea o implică. Noi nu suntem nici englezi, nici evrei. Am crezut deci că am servit, în ultima clipă, pacea în această regiune, deși am asumat o gravă obligație. Dar pentru a rezolva definitiv aceste probleme și pentru a face deasemeni lumină în ce privește atitudinea luată de Rusia față de Reich, precum și sub presiunea mobilizării în mod constant intensificată care se făcea la frontiera noastră orientală, am invitat pe d. Molotov să vină la Berlin.

Dând urmare invitației mele, ministrul sovietic al afacerilor străine a cerut ca să fie clarificate și ca Germania să-și dea asentimentul său la următoarele patru chestiuni:

Prima chestiune a d-lui Molotov: ministrul rus m'a întrebat dacă garanția germană dată României ar juca în ca-

zul unui atac contra României din partea Rusiei Sovietice.

Răspunsul meu la această chestiune a fost următorul: Garanția germană este generală și ne leagă în orice stare a lucrurilor. Rusia nu ne-a declarat niciodată că ea ar avea în România alte interese, în afară de Basarabia. Chiar ocuparea Bucovinei de nord era contrară acestei asigurări. De aceea eu nu pot să cred că Rusia poate să aibă, pe neașteptate noi pretenții contra României.

În al doilea rând, d. Molotov, după ce a spus că Rusia se simte din nou amenințată de Finlanda și că ea este hotărâtă să nu îngăduie această amenințare, m'a întrebat dacă Germania este gata să nu acorde nici un ajutor Finlandei și înainte de orice, să retragă imediat trupele germane care, trecând prin Finlanda în direcția orașului Kirkenes, urmă să se unească cu alte unități germane.

La această chestiune am răspuns astfel: Germania nu are nici acum vreun interes politic în Finlanda. Guvernul Reichului nu poate să aprobe un nou război dus de Rusia împotriva micului popor finlandez și aceasta cu atât mai puțin cu cât noi nu putem să credem că Rusia este amenințată de Finlanda. În nici un caz noi nu am voit ca Balica să ajungă din nou teatrul operațiilor de război.

În continuare proclamația cuprinde următoarele:

Am adoptat astfel singura atitudine pe care puteam să o iau, în calitate mea de șef răspunzător al Reichului, dar și în calitate de reprezentant conștient al răspunderii mele față de cultura și civilizația europeană.

Urmarea a fost o întărire a activității sovietice împotriva Reichului și în primul rând începerea imediată a activității tinzând la minarea ordinii interne din noul stat român, precum și încercarea de a răsturna guvernul bulgar prin propagandă.

Cu ajutorul unor capete confuze și necoapte din legiunea română au reușit să pună la cale în România o lovitură de stat cu scopul de a răsturna pe Generalul Antonescu, șeful Statului, de a provoca haosul în țară, pentru ca promisiunea germană de garanție să poată fi pusă în aplicare.

Și de data aceasta am crezut că fac bine păstrând mai departe tăcerea. Imediat ce această acțiune a eșuat, s'a produs o nouă sporire a concentrărilor de trupe rusești la frontiera orientală a Germaniei. Unități blindate și formații de parașutiști au fost aduse, în număr din ce în ce mai mare, în apropierea imediată a frontierei germane, fapt care intensifică pericolul de amenințare la această frontieră. Armatele germane știu, după cum știe întreaga țară, că de mai multe săptămâni nici o singură divizie blindată sau motorizată germană nu se găsea la

Continuare în pag. IV.

Poporul Român în proclamația Fuehrerului Adolf Hitler

Cu prilejul începerii ostilităților dintre imperiul german și Uniunea Sovietică, Fuehrerul Adolf Hitler a adresat poporului său o proclamație, în care a arătat antecedentele conflictului.

În proclamație se spune că Anglia a dus împotriva Germaniei o politică de încercuire. Spre a împiedica o astfel de politică Germania a încheiat la 23 August 1939, în preajma izbucnirii actualului război un tratat de neagresiune, limitând interesele fiecărei părți contractante.

Rusia nu a respectat însă acest tratat și din primăvara a-

nului 1940 începând, ea a început să concentreze mari forțe la granița sa apuseană.

În aceste împrejurări am crezut încă din August 1940, că nu mai pot, în interesul Reichului, să-mi iau răspunderea de a lăsa fără apărare provinciile noastre orientale, atât de adesea devastate, care se găseau în fața formidabilei concentrări de divizii bolșevice. Dar hotărârea luată de mine, în această privință, a dus tocmai la ceea ce tindea colaborarea dintre Anglia și Rusia, adică la concentrarea obligatorie spre răsărit a unor forțe germane atât de importante,

